

Δύο άνδρες, και οι δύο σοβαρά άρρωστοι, έμεναν στο ίδιο δωμάτιο ενός νοσοκομείου.

Ο ένας άνδρας αφηνόταν να σηκωθεί όρθιος στο κρεβάτι του για μία ώρα κάθε απόγευμα για να κατέβουνε υγρά από τα πνευμόνια του.

Το κρεβάτι του βρισκόταν δίπλα στο μοναδικό παράθυρο του δωματίου.

Ο άλλος άνδρας έπρεπε να περνάει όλη την ώρα του ξαπλωμένος.

Οι άνδρες μιλούσαν για ώρες αδιάκοπα. Μιλούσαν για τις γυναίκες τους και τις οικογένειές τους, τα σπίτια τους, τις δουλειές τους, τη θητεία τους στο στρατό, πού πήγαν διακοπές.

Κάθε απόγευμα, όταν ο άνδρας δίπλα στο παράθυρο μπορούσε να σηκωθεί, περνούσε την ώρα του περιγράφοντας στον «συγκάτοικό» του όλα όσα μπορούσε να δει έξω από το παράθυρο.

Ο άνδρας στο άλλο κρεβάτι άρχιζε να ζει για αυτές τις περιόδους μίας ώρας όπου μπορούσε να ανοιχτεί και να ζωογονηθεί ο δικός του κόσμος από όλη τη δραστηριότητα και χρώμα από τον κόσμο εκεί έξω.

Το παράθυρο έβλεπε ένα πάρκο με μια όμορφη λιμνούλα.

Πάπιες και κύκνοι έπαιζαν στα νερά ενώ παιδιά αρμένιζαν τα караβάκια τους.. Ερωτευμένοι νέοι περπατούσαν χέρι-χέρι ανάμεσα σε κάθε χρώματος λουλούδια και μια ωραία θέα του ορίζοντα της πόλης μπορούσε να ειδωθεί στο βάθος.

Καθώς ο άνδρας στο παράθυρο περιέγραφε όλο αυτό με θεσπέσια λεπτομέρεια, ο άνδρας στο άλλο μέρος του δωματίου έκλεινε τα μάτια του και φανταζόταν αυτό το γραφικό σκηνικό.

Ένα ζεστό απόγευμα, ο άνδρας στο παράθυρο περιέγραφε μία παρέλαση που περνούσε.

Αν και ο άλλος άνδρας δεν μπορούσε να ακούσει τη φιλαρμονική - μπορούσε να τη δει στο μάτι του μυαλού του καθώς ο κύριος δίπλα στο παράθυρο το απεικόνιζε με παραστατικές λέξεις.

Μέρες, βδομάδες και μήνες πέρασαν.

Ένα πρωί, η πρωινή νοσοκόμα ήρθε να τους φέρει νερά για το μπάνιο

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Όταν κάποια στιγμή νιώσεις πως έχεις έλλειμμα ευτυχίας, ξέρεις τι θα κάνεις!!

Πρόσθεσε, 'Ίσως ήθελε απλά να σου δώσει θάρρος.'

Ένας άνθρωπος τυφλός, κατάφερε παρόλη τη δική του δυστυχία να δώσει λίγη χαρά στο συνάνθρωπό του. Προσαρμόστηκε στο πρόβλημά του και διοχέτευσε την ενέργειά του στο να χαρίσει λίγες στιγμές ευτυχίας σε έναν άνθρωπο κατάκοιτο. Παραμέρισε το δικό του πρόβλημα και άφησε ελεύθερη την ομορφιά της ψυχής του να απλωθεί σε ένα μουντό, μονότονο δωμάτιο ενός νοσοκομείου. Ένας άνθρωπος άντλησε προσω-

Μία πραγματικά όμορφη ιστορία

τους μόνο για να δει το άψυχο σώμα του άνδρα δίπλα στο παράθυρο, ο οποίος πέθανε ειρηνικά στον ύπνο του.

Ξαφνιάστηκε και κάλεσε τους θεράποντες ιατρούς να πάρουν το νεκρό σώμα.

Όταν θεωρήθηκε πρόπον, ο άλλος άνδρας ρώτησε αν θα μπορούσε να μεταφερθεί δίπλα στο παράθυρο. Η νοσοκόμα ευχαρίστως έκανε την αλλαγή, και εφ' όσον σιγουρεύτηκε ότι ο άνδρας αισθανόταν άνετα, τον άφησε μόνο.

Σιγά, επώδυνα, στήριξε τον εαυτό του στον ένα του αγκώνα να δει για πρώτη φορά του τον έξω κόσμο.

Πάσχιζε να γείρει να δει έξω από το παράθυρο δίπλα στο κρεβάτι.

Αντίκρισε ένα λευκό τοίχο.

Ο άνδρας ρώτησε τη νοσοκόμα τι θα μπορούσε να ανάγκασε το συχωρεμένο συγκάτοικό του ο οποίος περιέγραφε τόσο έξοχα πράγματα έξω από το παράθυρο.

Η νοσοκόμα αποκρίθηκε πως ο άνδρας ήταν τυφλός και δεν μπορούσε να δει ούτε τον τοίχο.

πική ευτυχία προσφέροντας απλόχερα ευτυχία...

Δυστυχώς πολλοί άνθρωποι δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι οι ευτυχισμένοι άνθρωποι δεν είναι διαφορετικοί, απλά βιώνουν τα πράγματα διαφορετικά.

Πολλοί από εμάς δεν ζούμε το παρόν, τη χαρά της στιγμής. Τα προσπερνάμε, αναζητώντας όλο και περισσότερα. Αναζητάμε την ευτυχία σε αυτά που δεν έχουμε... Νομίζουμε ότι αυτό που μας λείπει θα μας κάνει ευτυχισμένους. Μόλις το αποκτήσουμε, απλά αναπολούμε ξανά αυτό που δεν έχουμε...

Είμαστε στο χειμώνα, μας λείπει το καλοκαίρι! Είμαστε στο καλοκαίρι μας λείπει το χιόνι και το τζάκι! Είμαστε στο χωριό θέλουμε να ζήσουμε στην πόλη που έχει νυχτερινή ζωή. Έχουμε νυχτερινή ζωή γύρω από το σπίτι μας, δεν πάμε πουθενά. Είμαστε μόνοι, ψάχνουμε για ταίρι. Βρίσκουμε ταίρι, θέλουμε να χωρίσουμε!

Μάθαμε να βάζουμε όρους στην ευτυχία μας κι αυτή απλά απομακρύνεται

διαρκώς από κοντά μας.

Η ευτυχία είναι διάφανη σαν το γυαλί αλλά σπάει εύκολα όπως ακριβώς κάνει και το γυαλί.

Ο Λουί Ζουβέ είπε χαρακτηριστικά "Αναγνώρισα την ευτυχία από το θόρυβο που έκανε φεύγοντας...". Γιατί δυστυχώς αυτή είναι η αλήθεια. Αναγνωρίζουμε τις ευτυχισμένες στιγμές όταν αυτές είναι πια παρελθόν. Η ειρωνεία είναι, ότι ο χρόνος δεν γυρίζει πίσω. Ο συνθέτης Oscar Levante είπε "Ευτυχία δεν είναι κάτι που βιώνεις αλλά κάτι που θυμάσαι".

Πολλοί έχουν μιλήσει για την ευτυχία. Άλλοι με ποιήματα, άλλοι με τραγούδια, άλλοι με αποφθέγματα...

Για άλλους είναι μια αγκαλιά για άλλους ένα ρήμα

για άλλους είναι ένα νησί ριγμένο μές το κύμα.

Κανένας δεν την κέρδισε, κανείς δεν θα τη χάσει

ευτυχία είναι αυτό που έχουμε ξεχάσει!

Ήδη διανύουμε το κατώφλι του 2009. Η ανθρωπότητα έχει σημειώσει τεράστια επιτεύγματα και άλματα πρόοδου. Παρόλα αυτά λείπει η ουσία, η εκτίμηση του σήμερα, ο πλούτος του εσωτερικού μας κόσμου... Ας αφήσουμε τον εαυτό μας ελεύθερο και να θυμηθούμε ότι τα σπουδαία στη ζωή είναι δωρεάν. Αν θέλουμε να κάνουμε απολογισμό του προηγούμενου έτους θα πρέπει να μετρήσουμε όλα τα πράγματα που δεν αγοράζονται με χρήματα!

Καλή χρονιά με υγεία και πραγματική ευτυχία.

Και ένα παλιό ανέκδοτο που αφορά τους αλχημιστές. Είναι γνωστό ότι από την παραγωγή τους δεν προέκυψε ποτέ χρυσάφι αλλά η απόσταση πολλών ποτών τους επέτρεψε αντί να πεθάνουν πλούσιοι να πεθάνουν ευτυχισμένοι και χαμογελαστοί!

ΧΛΩΗ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΑΚΗ

Μια Ελληνίδα στο Bolywood

Κόρη ομογενών από την Αυστραλία, η σχεδιάστρια μόδας Χλόη Παπαζαχαριάκη, έκανε μία στροφή 180 μοιρών στη ζωή της για να παντρευτεί τον «κεραυνοβόλο» όπως λέει το ζευγάρι, έρωτά της, τον διάσημο Ινδό ηθοποιό Πανίτ Βασίχτα του οποίου το αστέρι μεσουρανάει στο Bolywood.

Η 31χρονη σχεδιάστρια λέει ότι πάντα ήθελε να ζήσει στην Ινδία και η ευκαιρία της δόθηκε όταν σε γυρίσματα ινδικής ταινίας στην Αδελαΐδα της Αυστραλίας γνώρισε τον Πανίτ. Η Χλόη δούλευε ως ενδυματολόγος για την ταινία. Αφού αναγνώρισαν ο ένας τον άλλο ως «αδελφή ψυχή» έκαναν ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή τους και σήμερα ζουν και εργάζονται μαζί στο Μουμπάι.

Το ζευγάρι παντρεύτηκε σε ινδουιστικό ναό, σε

μία μεγαλοπρεπή τελετή με τη παρουσία οικείων, φίλων και γνωστών. Η τελετή όμως παραλίγο να τιναχτεί στον αέρα λόγω της πολύνεκρης επίθεσης στην τουριστική πόλη, που συγκλόνισε όλο τον πλανήτη.

Σύμφωνα με το ΑΠΕ, δεν ήταν πρώτη φορά που η Χλόη βρέθηκε στο επίκεντρο ενός μεγάλου γεγονότος. Ήταν και στο Παρίσι, έξω από το ξενοδοχείο Ριτζ, την ημέρα που σκοτώθηκε η προγκίπισσα Νταϊάνα. Μάλιστα είχε βιντεοσκοπήσει κάποιες στιγμές την ώρα που αναχωρούσε η προγκίπισσα απ' το ξενοδοχείο με τους παπαράτσι να την καταδιώκουν. Το βίντεο αυτό αναλύθηκε από την αστυνομία κατά τις έρευνες που έγιναν για τα αίτια του θανάτου και η Χλόη κλήθηκε να καταθέσει ως μάρτυρας.

Μια σημαντική μάρτυρας που δεν κατέθεσε μόνο στις ανακριτικές αρχές αλλά έδωσε και πολλές συνεντεύξεις. Μέχρι και στην αμερικανική τηλεοπτική

εκπομπή της Όπρα μίλησε τότε.

Αν και η Χλόη άλλαξε πλήρως τη ζωή της, οι ευκαιρίες που βρήκε στην Ινδία είναι αξιόλογες και συνεχίζει εκεί την καριέρα της, τόσο στη μόδα, όσο και στο χώρο του θεάματος. Μαζί με τον Πανίτ έχουν ξεκινήσει να γράφουν σενάριο για μία ταινία που θα γυριστεί σύντομα, ενώ αναλαμβάνει το ενδυματολογικό μέρος και το σχεδιασμό κουστουμιών στην ινδική βιομηχανία του κινηματογράφου. Μία ενδιαφέρουσα τροπή σε μία ενδιαφέρουσα ζωή γεμάτη αλλαγές...